Respect for the things of God #1; Angels and marriage. Weekly Thoughts, 5/4/19
Kunnioitus Jumalan asioita kohtaan#1, Enkelit ja avioliitto.

Hei kaikki,
Kun olin hyvin nuori, vanhempani päättivät muuttaa kasvavan perheensä neljä mailia (6,4 km) kaupungin ulkopuolelle pieneen maalaisnaapurustoon. Meillä oli noin 2,5 eekkeriä (1 hehtaari), iso maalaistyylinen koti yhdessä tasossa, tontin läpi takana juokseva puro, hedelmäpuita ...ja yhteinen puhelinlinja.

Mikä on yhteinen puhelinlinja? Jaettu puhelinlinja oli useamman kodin jakama yksittäinen puhelinlinja. Jokaisella kodilla oli oma puhelinlaitteensa, mutta se oli yhdistetty samaan linjaan naapurin kanssa. Saatoit poimia puhelimen kuulokkeen omassa talossasi ja jos joku naapureistasi käytti omaa puhelintaan, saatoit kuunnella heidän keskustelujaan.

Siihen aikaan monilla pienillä kaupungeilla tai meidän kaltaisillamme maaseudun naapurustoilla oli tietty yksittäinen naapurin rouva, jolla ei ollut muuta tekemistä kuin istua kotona ja ajoittain nostaa luuri kuunnellakseen naapureiden puhelinkeskusteluita.

Kuulemastaan tämä henkilö joko levitti huhuja tai juoruja tai myöhemmin ilmaisi vahvoja mielipiteitä muille kuullun perusteella. Nythän sitä kutsutaan sosiaaliseksi mediaksi (lol=paljon naurua).

Muistan äitini nostamassa luuria soittaakseen, mutta ensin hän viipyi hetken kuunnellen oliko joku muu langoilla ennen kuin jatkoi puhelua. Kun olin noin kuusi tai seitsemän vuotta vanha, vanhempani remontoivat talon ja silloin teknologia parantui niin että jokainen talo saattoi saada oman puhelinlinjansa -ei siis enää voinut salakuunnella naapureita!

K.U.N.N.I.O.I.T.U.S
Houkutus kuunnella salaa naapureita punnittiin toisen yksityisyyden kunnioittamista vasten, ja liian usein kiusaus voitti. Vapaus nostaa luuri naapurin yksityisen puhelun kuuntelemiseksi oli liian paljon vapautta joidenkin käsiteltäväksi -he eivät vain voineet pitää itseään kurissa muistamalla rakastaa ja kunnioittaa lähimmäistään.

Samalla tavoin kristitty voi rakastaa Luojaa ja lähimmäistään, mutta yhdellä alueella rikkoa tuota kunnioitusta koska heillä on siihen vapaus, ja kunnioituksen puute tai ymmärrys hillitä itseään. Myöskin kristityt ovat joissakin kirkoissa ja “herätyskeskuksissa” huonomaineisia Hengen lahjojen käsittelemisessä kuin leluina nelivuotiaalle jouluaamuna -kuin leikkikaluina.

He huudahtelevat ooh ja aah kun joku näkee enkelin, ilmaisten kuin “ minäkin haluan sellaisen”. Ikään kuin enkelin tai Herran näkeminen tai Hengen lahjoissa liikkuminen olisi hengellinen ansiomerkki tai kunnia. Jos he vain tietäisivät minkä kanssa ja paremminkin kenen kanssa ovat tekemisissä, he eivät olisi sellaisia hengellisiä vauvoja.

Korintin kaupunki oli sellainen tapaus
Kaupungin tunnus oli “vapaus ja tieto” ja he elivät tuon tunnuslauseensa todeksi äärimmäisyyden mukaan. Paavalin täytyi kirjoittaa heille luvuissa 12-14 Hengen lahjojen oikeasta kohtelusta ja rakkaudesta ja kunnioituksesta Luojaa ja muita kohtaan**.** Paavalin ensimmäisessä kirjeessä heille hän kuvaili ainakin kymmenen tilannetta jotka tuli korjata.Vapaus ja tieto -mitä vain teetkin sopii hyvin!

Ensimmäisessä kirjeessä, luvussa 11:1-16 tilanne on sellainen että jotkut naiset riisuivat huntunsa tullessaan sisään kirkkoon. Meille kerrotaan Apostolien teoissa luku 18:7-8 että he alunperin tapasivat roomalaisen Justuksen kotona ja heidän joukkoonsa liittyi uskovia juutalaisia ja monet Korintin kreikkalaisista myös uskoivat.

Kaikki kolme kulttuuria olivat yhdessä talossa. Naisia käytännössä palvottiin kreikkalaisessa kulttuurissa ja heillä oli paljon vapautta, roomalaisilla naisilla ei niinkään ja juutalaisilla naisilla oli vapauksia jotka vaihtelivat alueen ja jopa kaupungin mukaan.

Mutta yksi asia yhdisti heitä tuolla Kreikan alueella: oli ohut, lähes läpinäkyvä huntu kasvoilla, joka kertoi naisen olevan naimisissa. Vaimon verhoamattomat kasvot olivat vain hänen miehensä nähtävänä. Tämä oli muinainen versio vihkisormuksesta. Mutta nämä naiset olivat vapaita Kristuksessa ja kokivat oikeutetuksi riisua huntunsa ollessaan talossa sisällä seurakunnan kokouksessa.

Voitko kuvitella tänä päivänä seurakunnan kokousta, jossa taloon tullessa isäntä tai emäntä olisi laittanut pienen kulhon oven pieleen, johon jokainen vaimo saattaisi riisua vihkisormuksensa ja ottaa sen siitä mukaan taas poistuessaan? Näin siis nuo vaimot tekivät riisuessaan huntunsa sisään tullessaan. He olivat rentoutuneita, yksityisessä kodissa kokouksessa uskonveljien ja -siskojen kanssa, ystävien kesken, he olivat vapaita Kristuksessa, kaikki oli moraalisesti soveliasta kokouksessa -mitä harmia siitä olisi?

Paavali pyytää heitä jakeessa 13 arvioimaan itse oliko heidän tekonsa sovelia ja jakeessa 16 kutsuu vaimojen huntuun pukeutumista tavaksi. Se ei ole jumaluusopillinen kysymys vaan kulttuurinen, hän sanoo ja heidän täytyy itsessään harkita miten oli soveliasta käyttäytyä. Tähän päivään saakka joissakin osissa maailmaa, vaimojen huntu on sääntö, mutta ei muualla alueella. Näin oli Korintissakin.

Suurempi kysymys oli avioliiton järjestyksen kunnioittaminen, joka vie suurimman osan Paavalin kommenteista. Hän jopa sanoo jakeessa 10 että vaimojen tulisi käyttää huntua “kunnioittaakseen enkeleitä”. Kreikassa on todellakin sana “angelous”, enkelit, joten jos sinun tekstissäsi sanotaan “papit”, se on väärin, silloin tarkoituksella ohitetaan kreikankielinen ilmaisu, jotta teksti olisi helpompi ymmärtää ilman historian tai kulttuurin tuntemusta -mutta tekstin virheellinen muuttaminen muuttaa kaiken.

Paul yksinkertaisesti sanoo että heidän tulisi käyttää huntua kunnioittaakseen aviomiehiään ja “enkeleiden vuoksi”. Hän sanoo tämän, jotta he ymmärtäisivät mitä “enkeleiden vuoksi” tarkoittaa. Hän veti heitä takaisin kunnioitukseen ja arvonantoon avioliittoa, enkeleitä ja Jumalan pelkoa kohti. Onko meillä samanlainen kunnioitus ja arvonanto Jumalaa ja Häneen liittyviä asioita kohtaan?

Ensi viikolla jatkan tästä -ovatko seurakunnassasi Jumalan asiat, enkelit ja Hengen lahjat kunnioituksen ja arvonannon kohteita vai leluja, joita voimme jakaa uusia näkyjä tai uusia kokemuksia muiden hämmästeltäväksi ooh ja aah -huudahduksin? Mikä on seurakuntasi kulttuuri, mikä on kristittyjen ystäviesi kulttuuri?

Siihen saakka...Siunauksin

John Fenn/TS
www.cwowi.org ja sähköpostiosoitteeni cwowi@aol.com

Respect for the things of God #2; Why some will never see an angel this side of heaven
Kunnioitus Jumalan asioita kohtaan #2;Miksi jotkut eivät koskaan näe enkeliä tällä puolen taivasta.

Hei kaikki,
Päätin viime viikolla kertomalla Paavalin kehoituksesta Korinton vaimoille pukeutua huntuun, jotta he eivät osoittaisi epäkunnioitusta aviomiehilleen ja heidän kodissaan oleville enkeleille.

Vaimot olivat vapaita Kristuksessa riisumaan huntunsa -aviossa olon tunnuksen- mutta hän pyysi heitä pitämään huntua suuremman kunnioituksen osoituksena jumalallista järjestystä kohtaan.

Paavalin kirjoituksesta ilmenee, että oli yleisesti tiedossa että kun heitä muistutettiin avioliiton jumalallisesta järjestyksestä, mukaan lukien enkelien huolenpito, tuo huomio muuttaisi heidän käytöstään. Ajattelepa sitä. Kunnioitus jumalallista kohtaan. Kunnioitusta Jumalan järjestystä kohtaan. Kunnioitusta perheestäsi vastuussa olevia enkeleitä kohtaan. Paavali odotti, että muistutus muuttaisi heidän käytöstään ja niin ilmeisesti kävikin, koska hän ei enää palaa aiheeseen toisessa kirjeessään.

Tarkastellaan Apostolien tekoja 12:10-15

Pietarin oli enkeli yliluonnollisesti vapauttanut vankilasta ja meille kerrottiin että kun hän tointui ja tajusi että se ei ollut unta vaan totta, hän käveli Marian;evankeliumin kirjoittajan Johannes Markuksen äidin,kotiin. Oli myöhäistä tai ehkäpä hyvin aikaista aamulla, mutta talo oli täynnä ihmisiä jotka rukoilivat Pietarin puolesta.

Kun palvelustyttö nimeltä Roda avasi oven Pietarin koputuksesta, hän oli niin hämmästynyt Pietarin nähdessään että jätti hänet niille sijoilleen juosten sisälle ja kertoen asiasta kaikille. Ihmisluonto ei muutu: He kaikki rukoilivat hänen vapautumisensa puolesta, mutta kun se tapahtui, he olivat epäuskoisia. Tämä antaa meille rohkaisua rukoilla vaikka emme tietäisi onko se täysin Herran tahdon mukaista vai ei.

Kun Roda vakuutti että Pietari oli ovella, heidän vastauksensa oli “ Se on hänen enkelinsä.”

Muistan kun luin tämän teini-ikäisenä ja kerroin Isälle että haluaisin uudistaa mieleni siihen mittaan että kun ovelleni koputettaisiin, niin automaattisesti olettaisin että siellä voisi olla enkeli. En ole vielä päässyt siihen asti -mutta ajattelehan tosiasiaa, että he olettivat enkelin olevan ovella koputtamassa, ilmeisesti antamassa taivaallisen päivityksen Pietarin tilanteesta. (?)

Korinttolaiskirjeen 4 luku:9 jae Paavali sanoo että hän olettaa apostolien olevan Herrassa vihoviimeisimpiä, heidän elämänsä tehdyn näytökseksi maailmalle, enkeleille ja kaiken maailman katseltavaksi.

Ensimmäisessä kirjeessä Timoteukselle 3:16 Paavali sanoi että jumalallisuuden mysteeri on suurenmoinen siinä, että Kristus tuli ihmiseksi, julistettiin vanhurskaaksi Pyhän Hengen kautta, enkelien näkemänä ja hänestä saarnattiin ympäri maailmaa.
Ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessä 6:2 hän sanoi että tulevina aikoina me tuomitsemme (määräämme, johdamme) maailmaa ja enkeleitä.

Sivuhuomautus: muistan erään varhaisimmista Herran vierailuista luonani ja mukana oli myös hän, jota kutsun “minun enkeliksi” ja pystyin kysymään enkeliltä “Miltä sinusta tuntuu että minä olen tulevina aikoina vastuussa sinusta?” Hänen kasvoilleen ilmestyi välittömästi tuskainen ilme siitä, että saatoin kysyä sellaisen kysymyksen. Suurella kiihkolla ja kiirehtien hän vastasi:” Se on oikein! Se on sopivaa! (“Miksi?” kysyin) “Muista: me tunnemme Hänet Luojana,mutta teille Hän on Pelastaja.”

Vertaapa ensimmäisen vuosisadan kunnioitusta enkeleitä kohtaan yleistä kristittyä kulttuuria vasten tänä päivänä
Laajasti seurakuntakultuurissa tänään puhutaan enkeleistä joko jonakin “ooh” ja “aah” hämmästystä tuottavana ilmiönä tai koetaan elämän päämääräksi nähdä yksi sellainen tai alennetaan ja sekoitetaan enkelit osaksi new- age -henkioppaan asemaa joidenkin käytännöissä.

Mutta missä me näemme kunnioituksen, ihmeen tai jopa pelon enkeleitä ja jumalallista järjestystä kohtaan jonka näemme Uuden Testamentin sivuilla? On hienoa olla kiinnostunut tai lumoutunutkin, mutta ei pitäisi unohtaa että tänä aikana enkelit ovat voimakkaampia kuin me. Yksi asia jonka olen oppinut monista tapaamistani Luojan ja enkelien kanssa, on että he ovat vain palvelija-sanantuojia Isä Jumalalta.

Heillä ei ole mitään tunnesiteitä meihin -he pitävät henkilöstä jota he suojelevat koska he vaeltavat rakkaudessa -mutta jos Luoja käskisi ottaa henkemme tuomionaan, he tekisivät sen ilman epäröintiä. Se on kuten kerroin pojillemme, kun he saivat hevosensa: “Saatatte rakastaa niitä ja luulette että ne rakastavat teitä, mutta älkää koskaan unohtako niiden voimaa.” Sama juttu Isän, Luojan kanssa ja enkelien kanssa.

Olen jakanut aiemmin kokemukseni Herran vierailusta, kuinka Herra opetti minulle enkeleistä ja riivaajista. Kysyin oikeudestamme määrätä enkeleitä. Hänen vastauksensa oli: “ Ette tiedä edes kuinka tulisi rukoilla. Miten voit ajatella pystyväsi kertomaan enkelille mitä hänen tulisi tehdä?”'

Viittaus siihen, ettemme tiedä kuinka rukoilla toi mieleeni välittömästi Roomalaiskirjeen 8:26 joka sanoo juuri niin: “kuten Henki auttaa heikkouksiamme, me emme tiedä kuinka meidän tulisi rukoilla oikein. Henki rukoilee puolestamme sanomattomin huokauksin.”

Kerroin Herralle että monet ihmiset määräsivät enkeleitä ja opettivat meitä tekemään niin, perustuen Psalmiin 103:20 jossa sanotaan että enkelit kuulevat sanan äänen. Suora lainaus KR 1983/88:

Kiittäkää Herraa, te hänen enkelinsä,
te väkevät sankarit, jotka hänen käskynsä täytätte,
kun kuulette hänen sanansa äänen.

Ideana oli siteerata tätä Raamatun jaetta ja määrätä heitä tekemään niin. Hänen vastauksensa oli tämä:

“Lue tekstikappale ja näet että asiayhteydessä ei ole kyse ihmisen siteeramasta jakeesta, vaan pikemminkin siinä verrataan ihmisten kuolevaisuutta (jae 15) Herran rakkauteen Hänen antaessaan määräyksiä enkeleille ihmisten puolesta ja heidän parhaakseen. MINÄ OLEN se Sana tuossa tekstin kappaleessa. Minä olen Isän voiman ilmaisema Sana”.

“Etkö ole lukenut että ollessani lihassa, puutarhassa*, Minä sanoin voivani pyytää Isältä ja Hän antaisi minulle 12 legioonaa enkeleitä? Enkelit kuuluvat Isälle. Etkö ole lukenut miten kerroin Sardeen**

seurakunnalle, että jos he katuisivat he voisivat seisoa Minun rinnallani ja Minä tunnustaisin heidät Isän ja Hänen enkeleidensä edessä? Enkelit kuuluvat yhä Isälle. Mutta vastauksena kysymykseesi, ei -sinulla ei ole sitä oikeutta."
(*Matteuksen evankeliumi 26: 53; **Ilmestyskirja 3: 5)

Minä vastasin: "Mutta Herra, joskus koen Hengessä rukoillessani jotakin ja minä tunnen että enkelit lähtevät liikkeelle tai heitä käytetään tarvittavalla alueella, vaikka en määrääkään heitä. Voin silti tuntea heidän tehtävänsä ja olen tietoinen heidän olevan työssä". Hän vastasi. "Nuo ovat sellaisia hetkiä, jolloin olet kuvauksesi mukaan Hengessä ja voit aistia sellaisia asioita ja olet tehnyt hyvin ettet ole sortunut väärään oppiin vaan olet tutkinut näitä asioita. Monet jotka harjoittavat sellaisia harhaoppeja tekevät sen hyvästä sydämestä, joten teen heille mitä voin, vaikka Totuuden Henki pysyy totuuden rajoissa enkä voi tehdä yhteistyötä sellaisen typeryyden kanssa.

Siinä on yksityiskohtaisesti se mitä olen koskaan jakanut kyseisestä vierailusta ja minun tarkoitukseni ei ole käydä käsiksi vierailun aihepiiriin muuten kuin siitä näkökulmasta, että meillä tulee olla korkea arvostus, kunnioitus ja jumalallinen pelko Jumalan asioita kohtaan. Liian monet ovat kadottaneet kunnioituksen enkeleitä kohtaan ja Jumalan lahjoja kohtaan ja pitävät itseään jonakin mitä he eivät ole. Surullista.

Ensi viikolla puhun siitä, kuinka Jeesuksen tavanomaisuus pelkkänä puusepän poikana esti hänen kotikaupunkiaan kunnioittamasta Hänen laajempaa totuuttaan, ja kuinka tänään, monet kristityt ovat aivan liian "tuttavallisia" Isän ja Luojan kanssa ja ovat myös kadottaneet todellisen näyn Jumalan majesteettisuuden ja voiman suhteen. Todellisen ilmestyksen puute kirkon kulttuurissa on johtanut moniin virheisiin. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/TS
www.cwowi.org ja sähköpostiosoitteeni cwowi@aol.com

Respect for things of God: #3 Sex. Weekly Thoughts, 5/18/19

Kunnioitus Jumalan asioita kohtaan: #3. Viikottaisia ajatuksia 18.5.2019

Hei kaikki,

Järjestelen tämän sarjan uudelleen ja ensi viikolla päätän sarjan teemaan "Tuttavallisuus ruokkii halveksuntaa" - kuinka Jeesuksella ei ollut uskottavuutta tai arvostusta oman kotikaupunkinsa ihmisten silmissä.

Seksuaalisuus on pudonnut kunnioituksen ja pyhyyden sijalta, joka sillä kerran oli

Monet kristityt eivät ole koskaan kuulleet saarnaa tästä aiheesta tai tutkineet sitä raamattupiirissä -ja kunnollisen opetuksen puuttuessa synti on tullut sisään, niin että Kristuksen ruumis ja jopa johtajat näyttävät maailmallisilta rakkaussuhteineen ja salaisine synteineen.

Mutta kuinka tärkeätä ja pyhää seksuaalisuus on Jumalan silmissä? Rabbi Michael Strassfeld tekee havainnon kirjassaan "Elämän kirja":

"Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää (pru urvu) ja täyttäkää maa*! Ovat ensimmäiset sanat, jotka Jumala osoittaa ihmisille. Ei "Pitäkää Sapatti" eikä "Älä varasta" ei myöskään "Sinulla tulisi olla kaksi astioiden kuivatustelinettä, toinen maitotuoteastioille ja toinen lihatuoteastiolle" *1 Mooseksen kirja 1:28

Toisin sanoen "harrastakaa seksiä" on ensimmäinen käsky, jonka Jumala antoi ihmiskunnalle Aadamin ja Eevan kautta - tuo käsky tuli ennen Mooseksen lakia, tarkoittaen sen kuuluvan kaikille ihmisille olivatpa he juutalaisia tai eivät. Antaessaan ohjeita maailman johtamiseen Hänen on täytynyt pitää puhe Aadamille ja Eevalle siitä, mikä antaisi oikean kehyksen ja ymmärryksen avioliitosta. Se, että ohjeistus tapahtui, käy ilmi heidän ymmärryksestään perheen syklistä:

"(Herra Jumala)... toi naisen miehen luokse. Ja Aatami sanoi, tämä on nyt luu minun luustani ja liha minun lihastani; häntä kutsuttakoon miehettäreksi, koska hänet otettiin miehestä. Niin siis mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja liittyköön vaimoonsa; ja heistä tulee yksi liha". Alusta alkaen he ymmärsivät erottautumisen syklin ja eheyden kaipuun. 2 Mooseksen kirja 2:22-24.

Se että seksi on lisääntymistä varten, ymmärrettiin ja se on rakennettu meihin juuri vauvojen haluamista varten puolisomme kanssa. Se, että se on myös nautittavaa, oli Jumalan teko ja siinä me löydämme pyhyyden.

Mutta kuten kaikki Jumalan lahjat ihmiskunnalle, kuten kaikki armo, sitä voidaan käyttää väärin. Kuten Hengen lahjoja voidaan käyttää väärin ja poistaa korkealta kunnioituksen ja arvostuksen sijalta se, että Jumala liikkuu keskuudessamme, niin myös seksi usein erotetaan pyhältä sille suunnitellulta paikalta.

Seksi ylläpitää pyhyyttä tai eheyttää

Ruumiimme tulivat maasta kuten kaikki eläimet, kuten Raamattu opettaa - Luoja muotoili Aadamin vartalon savesta ja sitten hengitti patsaaseen, joka muuttui eläväksi, hengittäväksi ihmisen ruumiiksi. Siksi usko opettaa meitä ottamaan nuo yhteiset asiamme eläimien valtakunnan kanssa ja pitämään ne pyhinä.

Kaikki eläimet syövät ruokaa, mutta me korotamme ruokaa jokaisena sanana, joka tulee Jumalan suusta ravinnoksemme. Eläimillä on turkki tai karvaa, ja me korotamme suojaamme ymmärtäen, kuinka Jumala teki eläimen nahkoista peitteet Aatamille ja Eevalle - se oli ensimmäinen uhri synnin vuoksi - niin että vaatetus on ollut (tai sen tulisi olla) pyhä ja vertauskuva Jumalan vanhurskauden suojasta alastomuutemme peitoksi.

Seksi on samanlaista; jos pidämme seksin perustasolla eläimellisenä - alennamme itseämme Jumalan kuvina. Seksi on tarkoitettu olemaan osa pyhää ja ehjää suhdetta puolisomme kanssa sisältäen kiintymystä, hellyyttä, läheisyyttä ja enemmän. Sen tulisi sisältää koko henkemme, sielumme ja pyhän ruumiimme - ei vain kehoamme, joka on pelkästään eläimellinen.

Fyysinen seksuaalinen akti on jatkuvaa vakuutusta siitä, että on liitossa toisen henkilön kanssa. Parhaimmassa tapauksessa, pariskunta on lupautunut sydämessään toiselle ja Jumalalle ja avioliiton solmimista seuraa fyysinen täytäntöönpano ja näiden valojen vahvistaminen. Jokainen kerta, kun pariskunta tulee yhteen, he vahvistavat sydämessään tekemää liittoa - oli se luonteeltaan romanttinen, tai hauska hetken päähänpistosta tapahtuva heinissä pyöriminen. Se on pyhää.

Samalla tavoin taivaan valtakuntaa verrataan siemeneen, voimme sanoa, että siemen on suurempi sisältä kuin se on ulkoapäin katsottuna. Kuinka monta kasvia ja hedelmää ja siementä onkaan yhdessä pienessä siemenessä? Samalla tavoin rajoittamalla seksin vain olemiseen yhden puolison kanssa on itse asiassa laajempi asia kuin miltä se näyttää ulkoapäin - aviovuode on tahraamaton kuten Heprealaiskirje 13:4 sanoo, tarkoittaen, että pariskunnalla on suurempi vapaus molemminpuolisesti nauttia Luojan antamasta seksuaalisuuden lahjasta -rakkauden ja huomaavaisuuden sitomana toisilleen. Noiden rajoitusten sisäpuolella avioliitto on paljon laajempi, kuin miltä se näyttää ulkoapäin.

Seksi on pakopaikka ei vain pyhyyteen ihmissuhteissa, vaan pyhyyteen Jumalassa

Avioliitto on vertauskuva ja varjo hengellisestä liitosta Kristuksen ja kirkon välillä. Samalla tavalla maan päällä me koemme eheyden seksuaalisessa yhteensulautumisessa puolisomme kanssa, se on kuva olemisesta taivaassa Luojan kanssa ja koko Kristuksen ruumiin yhdistymisestä Hänen kanssaan. Se on mystinen, salaperäinen ja jotakin, jonka tajuamme täysin vasta, kun se tapahtuu.

Markus 12:20-25:ssa Jeesukselta kysyttiin naisesta, joka oli ollut naimisissa seitsemän kertaa, kenen vaimo hän olisikaan sitten taivaassa? Jeesus vastasi heidän erehtyneen, koska eivät ymmärtäneet kirjoituksia (Sanaa) tai Jumalan voimaa (Henkeä).

Inhimillinen luonne ei ole muuttunut ja heidän kysymyksensä kysytään yhä tänään. Olen ollut taivaassa ja voin valaista asiaa. Huomasin siellä puhuessani ihmisille, että heillä oli henkilökohtainen läheisyys jokaisen taivaassa tuntemansa ihmisen kanssa, mikä oli paljon syvempää kuin edes vaimoni ja minä jaamme keskenämme.

Säilytämme muistomme, joten muistot joita meillä on puolison#1 kanssa ovat silti yhteisiä, kuten ovat muistot ja ajat jotka jaoimme puolison #2 kanssa -mutta läheisyyden taso kaikissa suhteissa nousee tasolle, joka on kaiken sen yläpuolella mitä voimme saavuttaa langenneen Maan päällä.

Toisin sanoen, kuvittele mitä intiimein, yksityisin, tärkein ykseyden hetki puolisosi kanssa seksuaalisessa liitossa ja tiedät, että intiimiyden taso ei ole mitään verrattuna ihmisten kokemaan läheisyyteen taivaassa. Taivaassa ei ole paholaista ja Pyhän Hengen voima on kaikissa meissä, joten ei ole väärinkäsityksiä - kun

jaamme mielipiteen jonkun kanssa taivaassa, Henki välittää sen täydellisesti, niin että toinen henkilö tietää tarkasti mitä olemme sanomassa.

Ei ole paholaista, siellä on täydellinen ymmärrys, ei ole vaaraa tulla ymmärretyksi väärin, on vain ykseys, joka tulee täydellisen läpinäkyvyyden ja täydellisen ymmärryksen kautta - kaikki ovat yhtä. Kuvittele läheisin ja täydellisin avioliitto maan päällä ja se yhteyden ja ymmärryksen taso ei yllä lähellekään intiimiyden ja rakkauden tasoa taivaan ihmissuhteissa.

Siksi avioliitto on vertauskuva ja Kristuksen ja seurakunnan varjo. Läheisyyden taso, joka odottaa meitä ystäviemme ja sukulaistemme kanssa taivaassa on läheisempi kuin mikään ystävyys tai avioliitto maan päällä. Todellinen ykseys Kristuksessa.

Kun lapsemme näkevät terveen äidin ja isän kasvaessaan, saavuttaessaan täysi-ikäisyyden he tietävät kehyksen ja avioliiton pyhän käytännön. Valitettavasti hyvä opetus aiheesta on jäänyt kirkolta huomaamatta ja me näemme surulliset seuraukset ympärillämme.

Jumala teki seksin ja seksuaalisen halun. Hänen ensimmäinen käskynsä Aatamille ja Eevalle oli harrastaa seksiä. Meidät on luotu Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi, siksi meidän tulisi kohdella toisiamme kunnioittaen ja arvostaen. Henkilön kohteleminen seksuaaliobjektina merkitsee hänelle kuuluvan arvostuksen ja kunnioituksen puutetta. Jos henkilö pitää seksiä oikealla pyhyyden paikalla sydämessään, hänellä ei ole ongelmia pornon tai kiihdyttävien elokuvien kanssa, koska he torjuvat tämän Jumalan lahjan ei-soveliaan käytön.

Päätämme tämän sarjan ensi viikolla -siihen saakka, siunauksin

John Fenn/TS

cwowi.org ja sähköposti cwowi@aol.com

Respect for the things for God #4; Personal attacks

Kunnioitus Jumalan asioita kohtaan #4; Henkilökohtaiset hyökkäykset

Hei kaikki,
Ydinsyy Jumalan kunnioituksen puuttumisessa on Jumalan ilmestyksen puuttuminen.

Jeesus, paikallinen poika
Markus 6:1-6 kertoo meille, kuinka Jeesus matkusti takaisin kotikaupunkiinsa opetuslastensa kanssa ja opetti synagogassa. Kun he kuulivat Häntä, he olivat “hämmästyneitä” sanoo teksti, kysellen mistä tämä viisaus paikallisen pojan suusta oli. “Eikö tämä ole se puuseppä, Marian poika, Jaakobin, Joosefin ja Juudaksen veli? Eivätkö hänen sisaruksensa ole täällä kanssamme? Ja he loukkaantuivat häneen.”

Alhaisempi, luonnollinen totuus oli, että Hän oli itse asiassa paikallinen puuseppä. Korkeampi totuus oli, että Hän oli Jumalan Poika, joka kasvatettiin Joosefin ja Marian kodissa valmistautuen lopullista tehtäväänsä varten. Ihmiset pystyivät näkemään vain luonnollisen totuuden.

Lause “he loukkaantuivat häneen” on kreikan kielellä sana “eskandalizonto”, joka tarkoittaa “laittaa ansa tielle”, eli kompastua ja tulla ansoitetuksi loukkaantumisessa. Tämä juurisana on “skandalon”, joka on loukun laukaisija, niin että meillä on sanallinen kuva Jeesuksesta väittämässä olevansa enemmän kuin paikallinen puuseppä; ja tämä laukaisee paikallisten ihmisten ansan, joka loukuttaa heidät loukkaantumiseen.

Luukaksen evankeliumin luvussa 4 kerrotaan yksityiskohtaisesti Hänen vierailustaan Nasaretissa; Hänen sanomansa synagogassa sisälsi ilmestyksen Hänestä Voideltuna, joka oli lähetetty vapauttamaan vangitut. Kuulijat torjuivat tämän ilmestyksen, valiten loukkaantumisen ja pitäen sen sijaan kiinni luonnollisesta tiedostaan Hänen identiteetistä puuseppänä. Heidän suuttumuksensa oli niin voimakasta, että he yrittivät syöstä Jeesuksen kallion jyrkänteeltä.

Valinta on aina edessämme

Jesajan kirjassa 55: 7-9:ssa Luoja kutsuu henkilöä tekemään parannusta ja jättämään tapansa ja ajatuksensa ja tulemaan Jumalan korkeampien teiden ja ajatusten tykö. Se on kutsu.
Ilmestys tulee aina ennen sellaisten ajatustapojen muuttamista korkealta liian alhaiseksi.
Ilmestys, henkilökohtainen Jumalan ilmestyminen, johtaa kunnioittamiseen, Jumalan arvostukseen ja Jumalan asioiden arvostamiseen. Jumalan ilmestyksen puute johtaa loukkaantumiseen. Näin tapahtui Jeesukselle Nasaretissa. Hän puhui Jumalan asioista, mutta hänellä ei ollut uskottavuutta heidän silmissään, koska he torjuivat ilmestyksen siitä, että Hän oli enemmän kuin vain paikallinen poika. He torjuivat kutsun tulla tuntemaan korkeammat tavat ja ajatukset. Tuo torjunta johti halveksumaan Häntä.

Jeesus sanoi Johanneksen evankeliumissa 6:40: “Hän joka näkee Pojan, ja uskoo Häneen, elää iankaikkisesti….” Huomaa, että ensin näemme Pojan, sitten me uskomme. Tuo alun “pojan näkeminen” on ilmestys tai valaistuminen, kohta, jossa ymmärrämme Jeesuksen olevan enemmän kuin vain ihminen.

Luoja jatkoi jakeessa 44 sanoen, että henkilö ei voi tulla Hänen tykönsä ellei Isä ensin vedä heitä puoleensa, sitten jakeessa 45 selittää kuinka tämä kutsuminen tapahtuu: “On kirjoitettu “ heille opetetaan Jumalasta”. Siksi jokainen, joka on kuullut ja ymmärtänyt Isän, tulee minun tyköni”. Ennen kuin sinä ja minä uskoimme Herraan, Isä antoi meille ilmestyksen Hänen Pojastaan.
Muualla tämä alun ilmestys kuvataan valaistumiseksi ja se on elämän pituinen prosessi uskovalle. Paavalin rukous Efeson uskoville ja rukous, jota henkilökohtaisesti rukoilen muiden ja itseni puolesta eniten, löytyy luvussa 1:17-19 “...sillä Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä antakoon sinulle viisauden ja ilmestyksen Hänen tuntemisessaan, että ymmärryksen silmäsi valaistuvat niin että voisit tulla tuntemaan kutsumuksesi toivon.“ Ilmestys Isästä, valaistuminen, on koko elämän kestävää.

Kuljemmeko me tässä?
Minä ehdotan nyt yhden syyn miksi näemme monien niin kutsuttujen uskovien -jotka ovat nostaneet kätensä vastaanottaakseen Luojan elämäänsä jumalanpalveluksessa- elämässä ei tapahdu mitään merkittävää muutosta entiseen - se johtuu koska he nostivat kätensä ennen kuin he vastaanottivat syvän ja henkilökohtaisen ilmestyksen Jeesuksesta Isältä.

Monet “uskovat”, jotka nostavat kätensä, tekevät sen mielessään hyväksyen tarpeensa “vastaanottaa” Jeesus, tai muuttaa elämänsä, tai löytää vastauksen elämäänsä - ennen kuin he milloinkaan kokevat henkilökohtaista ilmestystä/valaistumista Isältä, joka kutsuu heitä Hänen tykönsä. Niinpä he jatkavat elämäänsä kuten aiemmin - vaikkakin jotkut toki vastaavat ilmestyksen perusteella. Mutta monet eivät.

Tutkimukset ovat osoittaneet, että vain 6% niistä jotka tulevat eteen evankelioimiskiertueella “vastaanottaakseen Herran”, seuraavat Häntä vuoden päästä. Johtuuko tämä osittain siitä, että he tekevät päätöksen Kristuksen puoleen enemmän pään tiedon perusteella kuin henkilökohtaisen ilmestyksen ja Isältä saadun valaistuksen perusteella?

Painostammeko me heitä päätöksentekoon ennen kuin Isä on vetänyt heitä puoleensa ja opettanut heitä, valmistanut heidän sydämensä tulemaan Luojan eteen? Minä uskon niin. Kirkkokulttuuri on niin innokas rekisteröimään “uskoontulon”, että lyödään laimin aivan ensimmäinen prosessin askel -tulla opetetuksi Isästä.

Paavali ei julistanut “Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika” ennen kuin Jeesus kertoi hänelle Isän paljastaneen tämän Paavalille. Ensin tulee ilmestys, sitten tulee julistus.

Tuo ilmestys Isältä, tulla Hänen opettamakseen, saa meidät jättämään luonnolliset ajatuksemme Jeesuksesta Nasaretin puuseppänä, ja viipymään mahdollisuudessa, että Hänen väitteensä olevansa Jumalan Poika saattaisi olla totta. Mutta ihmiset taistelevat omasta oikeudestaan pysyä maan pinnalla olevien alempien totuuksien tasolla. He torjuvat korkeamman totuuden kiivaasti.

Sinä näet alaspäin johtavan kierteen...
Roomalaiskirjeessä 1: 20-28 Paavali hahmottelee yksinkertaisimman Jumalan ilmestyksen muodon hänen näkemisestään Luojana luomistyössä. Hän sanoo, että jopa näkymättömät jumalallisen suunnittelun piirteet näkyvät luonnossa, mutta jotkut kun “he jotka tunsivat Jumalan, valitsivat olla tunnustamatta Häntä Jumalaksi ja olivat kiittämättömiä, joten heidän hullut sydämensä tulivat pimennetyiksi…”

Ilmestyksestä pois päin kääntyminen johtaa yksilön alaspäin ajatusprosessien spiraalissa. Kun henkilö torjuu Jumalan, hän torjuu ihmisen, joka luotiin Hänen kuvakseen. Niinpä he menettävät kyvyn keskustella ideoista

tai käsitteistä hyökkäämättä erilaisen näkemyksen tarjoavaa ihmistä vastaan. Ellei ole kunnioitusta Jumalaa kohtaan, ei ole myöskään kunnioitusta lähimmäistä kohtaan.

Kristittyinä meillä on ilmestys Isästä. Meidän tulisi olla niin myös kunnioittavia ihmisiä kohtaan riippumatta siitä, onko henkilö uskossa tai ei - heille annettiin Isältä elämä ja he ansaitsevat kunnioituksen pelkästään siksi. Valitse Isän antamat korkeammat tiet ja ajatukset, etsi Häntä ja anna Hänen avata silmäsi ymmärtämään - mutta hän tekee sen vain heille jotka kulkevat rakkaudessa tuon ilmestyksen kanssa… kunnioitus Jumalaa kohtaan johtaa automaattisesti kunnioittamaan muita ihmisiä ja Hänen luomiaan...ajatuksia…

Ensi viikolla uusi aihe, siihen saakka siunauksin,

John Fenn/TS
www.cwowi.org ja sähköposti cwowi@aol.com